

Başkandan: “Fon'un borçlanma yetkisi var” itirafı!

Devletin başta gelen kurumlarının birer birer devredilmesiyle gündeme taşınan ve “yeni borçlanmalar için teminat olacak” eleştirilerine neden olan *Türkiye Varlık Fonu*, yapılan bir açıklamayla iyice tartışılmaya başlanmıştı. Türkiye Varlık Fonu Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Bostan,
“Fon'un borçlanma yetkisi var, ama karar için henüz erken sayılır”
diyerek kafaları iyice karıştırmıştı.

Son günlerin en tartışmalı meselelerinden birisi Türkiye Varlık Fonu'ydu. Kamunun en büyük şirketlerinin ardarda devredilmesiyle gündeme gelen TVF'ye yönelik en önemli eleştiri ise bu şirketlerin yeni borçlanmalar için teminat (bir nevi ipotek) olarak kullanılacağı kuşkusuydu. TVF Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Bostan, bir televizyon kanalında yaptığı açıklamalarla tartışmayı bir başka boyuta taşımış ve kafalarda soru işaretleri oluşmasına neden olmuştu. Varlık Fonu'nun sene başından itibaren faaliyete geçtiğini belirten Bostan, varlık satışının temel hedef olmadığını ve *“Fon'un uluslararası standartlarda bağımsız denetime konu olduğunu”* duyurmuştu. Fon'un kredi derecelendirme kuruluşlarından not alacağını söyleyen Bostan,
“Hem yatırım bankalarının hem de reyting şirketlerinin kurumumuza çok ilgisi var. Genel anlamda girişimi çok olumlu buluyorlar, yönetim ile ilgili soruları var, onlara cevap veriyoruz”
sözleriyle bu Varlık Fonu'nun küresel sömürü sermayesinin güdümündeki borç verme ve derecelendirme merkezlerinin kontrolünde olacağını itiraf ediyordu.

Savaş kapımıza dayanmıştır, ekonomik politikamız tıkanmıştır!

Böylece Türkiye'nin güçlü kamu işletmeleri tek elde toplanıyordu ve Fon yönetimine sınırsız hareket alanı ile birlikte denetimsizlik garantisi veriliyordu. Bazı uzmanlara göre bu ekonomik olarak savaş düzeni almak anlamını taşıyordu. Demek ki Sn. Cumhurbaşkanı ülkenin ekonomik olarak bir krize sürüklendiğini artık görüyordu ve günü kurtarmak hatırına geleceğimizi karartan tedbirler alıyordu. **Birleşmiş Milletler (BM) Kalkınma Programı eski Müdürü, ekonomist Bartu Soral:** Çok sayıda kamu kuruluşunun Hazine'ye ait hisseleri Türkiye Varlık Fonu'na devredildi. Siz bu gelişmeyi nasıl yorumluyorsunuz? sorusunu:

“Bu FON, kamuoyunda tartışılmaktadır, akademisyenler, konunun uzmanları tedirginliklerini açıklamıştır. Türkiye'nin güçlü kamu işletmelerini tek elde topluyorsunuz ve Fon yönetimine sınırsız hareket alanı ile birlikte denetimsizlik garantisi veriyorsunuz. Bence bu ekonomik olarak savaş düzeni almaktır. Sn. Cumhurbaşkanı ülkenin ekonomik olarak bir krize sürüklendiğinin farkındadır. Ancak, krizin sebebi olarak kendi hatalı ekonomi politikalarımızı görmek yerine krizin dışarıdan tetiklendiğini, manipülasyonlarla, kredi derecelendirme kuruluşları eliyle üretildiğini sanmaktadır. Veya kendisine böyle sunulmaktadır. Adeta bir paranoya oluşturulmaktadır. Belki de bu iklimi saraydaki danışmanları oluşturmaktadır. Ancak, benim için şurası çok net ki, bu Varlık Fonu oluşumu ekonomide bir savaş düzeni almaktır”
şeklinde yanıtlamıştır.

“Getirilmek istenen Başkanlık Sistemi de benzer yetkilerle donatılmakta, adeta tek adam rejimi dayatılmaktadır. Sanki olası bir saldırıya karşı mevzilenme başlamıştır. Bakınız, ABD ve İsrail önce 1991'de Çekiç Güç ile Irak'ta Kürdistan embriyosunu oluşturmuşlardı. 2016'da ise Suriye'de aynısını yaptı. YPG yani PKK'ya destek çıktı. Onların sınırimızda yaklaşık 600 kilometre toprak sahibi olması için her türlü manevrayı yaptı. Daha geçen gün zırhlı araçlar yolladı. Biz geçmişte yaptığımız hatalarla bu oluşuma fırsat tanıdık. Ardından Fırat Kalkanı Harekâtı ile müdahale etmek zorunda kaldık. Rusya ile bozulan ilişkilerimizi tamire çalıştık. Bunun üzerine Rus Büyükelçisi Karlov Türkiye'de bir suikasta uğradı. Bu arada 15 Temmuz'da bir darbe girişimini de CIA'nın derin yapılanması tezgâhladı. Yoksa bu işin üst akli elbette Fetullah Gülen olamazdı. Şimdi bütün parçaları birleştiren Türkiye'nin çok kritik bir virajı aldığı ve dışarıdan kuşatılmaya çalışıldığı açıktır. Ancak, bu oyunu bozmak için kurulan strateji yanlıştır, başımıza daha büyük belalar açacaktır.”

Peki, ekonomiye yansması nasıl olacaktır? Ekonomi olarak da durum aynıdır. Öncelikle Türkiye hatalı politikalarını bırakmak zorundadır. Bakınız 2015 yılının başında “Tünelin Sonu Kriz” isimli kitabı yazdık, bugünleri o günden hatırlattık. En öncelikli tedbir dış finansmanı yani faizli borç almayı bırakmaktır” tespit ve tavsiyelerine kulak asılmalıdır.

Suriye batağı ve Rusya'nın ortaklığı!

Rusya, Türkiye'nin ÖSÖ bileşkenleri ile sürdürmekte olduğu Fırat Kalkanı Harekâtı'nda, “Suriye'nin toprak bütünlüğünün korunması”

ve

“teröre karşı ortak tavır”

çerçevesinde Türkiye ile yakın düşünceleri paylaşmakta olduğundan, Esed rejimi ile de

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

bu konuda köprü görevi üstlenmiş durumdadır. Ancak, ABD'nin Kuzey Suriye'deki varlığı ve Rakka'ya karşı kuşatma hareketini başlatmış olması, Suriye'nin ileriye yönelik toprak bütünlüğünü tehdit eden girişimler kapsamındadır. ABD, Kuzey Suriye'de kolonyal hükümler alanı oluşturarak Suriye üzerinde uzun vadede söz sahibi olmayı sürdürmeye çalışacağı bir vakıadır. Rusya'nın bundan sonra Suriye'de, "Ahrar el Şam" (Şam'ın Fethi Cephesi) ile mücadele içerisine girmesi beklenebilir. ABD, SDF/YPG gibi yeni denge unsurlarına bakıldığında, Rusya'nın Doğu Suriye'de ve Kuzey Suriye'de etkinlik olasılığı zayıftır. Keza Türkiye'nin de Münbiç ve Afrin bölgeleri dışında etkin olabilmesi, şüphesiz ABD'nin seçilmiş yeni başkanı Donald Trump'ın tavrına göre netlik kazanacaktır.

Türkiye, İran ve Rusya'nın güç birliğine girmiş olmaları, Suriye'deki istikrarın sağlanması açısından önemli bir aşama sayılırken, asıl ABD'nin nasıl bir politik atraksiyon göstereceği henüz netlik kazanmamıştır. ABD, Kuzey Suriye'de PYD-PKK için "öz yönetim" inadında ısrarcı olması durumunda, yeni bölgesel kriz potansiyeli de hızla yayılacaktır. Çünkü Kuzey Suriye'de sorunların çözümünden çok, Amerika ve İsrail çıkarları söz konusu olacaktır. Burada, ABD ve İsrail'in dikte edeceği çözümler ön plana çıkacaktır. İsrail'in, Ortadoğu'da en büyük tehlike olarak gördüğü İran'a karşı büyük bir sendrom yaşamaması, Suriye'de İran nüfuzunu kırabilmek adına büyük bir uğraşı içerisinde olacağı açıktır. Amerika ve İsrail'in, çıkarları doğrultusunda çatısını çakmaya hazırladıkları yeni Ortadoğu politikasının şekillenmesinde meydanı İran, Rusya ve Türkiye'ye bırakmalarını düşünmek saflıktır. Türkiye'nin İsrail ile yapmış olduğu ittifakı ve yeni ABD yönetimi ile irtibatı kuşularımızı artırmaktadır.[1]

Sn. Erdoğan'ın Arabistan ziyaretleri Trump'ın arzuları mıydı?

Sn. Tayyip Erdoğan ani bir kararla, kalkıp Bahreyn'e gitti, sonra Suudi Arabistan'a uğradı, ardından Katar'a geçti. Bu gezinin gizemi ve önemi; bu ülkelerin de birer üyesi olduğu, 'İslâm Dünyası' diye de adlandırılan coğrafyanın, ABD'nin doğrudan güdümü altında bulunmasından mı kaynaklıydı. Yoksa S. Arabistan-İran savaşına hazırlık mıydı? Bu üç ülkenin Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından neden ve aniden (özellikle CIA Başkanı'nın Ankara'yı ziyareti neticesinde) ziyaret edildiği kafaları karıştırmaktaydı.

Katar... Washington'un bölgedeki en kalabalık askerini bulundurduğu üsse sahip bir ülke konumundaydı. Biraz açığında uçak gemileri dolaşıp durmaktaydı. Stratejik açıdan ABD için başka 'vazgeçilmez' özelliklere de sahip bulunmaktaydı.

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

Suudi Arabistan... Yeni ABD yönetimi tarafından belirlenmekte olan 'Ortadoğu politikası'nda merkezi önem taşımaktaydı. Başkan Donald Trump'ın ilk aradığı Müslüman liderin Kral Salman bin Abdülaziz olması ve aldığı ilk politik kararlarda Riyad'ın etkisinin bulunması bir tesadüf sanılmasındı.

Bahreyn ise... ABD'nin kışkırtıcı açıklamalarına yanıt olarak İran tarafından hedef tahtasına alınmıştı. Güvenlikten sorumlu İranlı yetkililer, ABD'ye ders vermek için, füzeyle Bahreyn'e saldıracaklarını açıklamışlardı. Şimdi bütün bu gelişmelere bakınca: **"Acaba başlatılmaya çalışılan Şii-Sünni savaşında Türkiye'ye kışkırtıcı kobaylık mı yaptırılmaktaydı?"**

sorusu aklımıza takılmaktaydı. Ve tabi sormak lazımdı:

Trump Amerika'sı yani Siyonist Sermaye odakları, neyin karşılığı Erdoğan'ın Başkanlık sistemini destekliyorlardı?

Yoksa, Trump Fetullah Gülen'i savaş rüşveti olarak mı sunacaktı?

Hatırlayınız Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Muğla Adliyesi'ni ziyaretinin ardından gazetecilere yaptığı açıklamada *"Yeni başkan (Trump) döneminde şu ana kadar yapılan açıklamalara baktığımızda, Fetullah Gülen'in iadesi ve geçici tutuklanması konusunda olumlu gelişmeler olabileceği sinyalini veriyor"* ifadelerin

i kullanmıştı. Ardından İsrail istihbaratı MOSSAD'a yakınlığı ile bilinen

Debka

sitesinde:

Suriye ve Irak'ta DEAŞ'ın köklerini sökmeye yönelik savaşta "ABD Başkanı Donald Trump, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve Cumhurbaşkanı Recep T. Erdoğan arasında üçlü bir pakt"

olasılığı yorumlanmıştı. Bu çerçevede Putin'in Trump'a Edward Snowden'ı, Trump'ın ise Erdoğan'a Fetullah Gülen'i teslim edebileceği iddiası yer almıştı. Bilindiği gibi ABD'li bilgisayar uzmanı Edward Joseph Snowden, eski Merkezi İstihbarat Teşkilatı (CIA) ve eski Ulusal Güvenlik Dairesi (NSA) çalışanıydı. Gizli NSA belgelerini medyaya ifşa ettiğinden kaçıp Temmuz 2013'ten beri sığındığı Rusya'da yaşamaktaydı. Sızdırdığı belgeler, "ABD tarihindeki en önemli sızıntı" olarak medyaya aktarılmıştı. İngiliz The Guardian gazetesi belgelerin ancak yüzde birini yayımlamıştı. İşte ABD Başkanı Donald Trump Snowden'ı, "casus" ve "hain" olarak vasıflandırıp Rusya'dan iadesini istiyordu. Ancak Rusya, üç yılı aşkın bir süreden beri Snowden'ı ABD'ye vermiyordu. Türkiye ise FETÖ teröristi Gülen'i istiyor ve alamıyordu.

İşte böyle kritik ve kaotik bir süreçte, Putin'in Snowden'ı ABD'ye, Trump'ın ise Fetullah

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

Gülen'i Türkiye'ye verilebileceği konuşuluyordu. Eski Fetullahçı, yeni AKP yandaşı Hüseyin Gülerce'nin

"Trump Gülen'i verirse, referandumdaki 'Evet' oyları patlar ve Sn. Erdoğan oldukça rahatlar"

yorumları;

"Erdoğan'ın Başkanlığını, ABD ve İsrail destekliyor!"

iddialarımızı haklı çıkarıyordu. Evet, referandumda EVET demek, bizzat ABD ve İsrail'in, ülkemizi ve bölgemizi parçalama hesaplarına "evet" anlamını taşıyordu.

Üstelik Başkent Kulislerinde:

Sn. Hakan Fidan'ın Katar ziyaretinde "gizli ve gizemli görüşmeler" yaptığı, Fetullah Gülen Cemaatinin önemli isimleriyle buluşup, referandum öncesi, barışma ve birlikte çalışma konusunda anlaştıkları konuşulmaktaydı!?[2]

ABD, Siyonist odakların tahrikiyle 3. Dünya savaşını başlatmak üzere; hem Arabistan-İran kapışmasında Türkiye'yi güya Sünni blok'un taraftarı yapmak; hem Türkiye Rusya yakınlaşmasını bozmak; hem de Rusya ile İran'ı kucaklaştırmak istiyordu!

ABD tankları Romanya'nın Karadeniz kıyısındaki hava üssüne taşınmış ve tatbikat başlatılmıştı.

Romanya'daki hava üssüne konuşlanan onlarca ABD tankı ve askerlerinin ilk fotoğrafları medyaya yansımıştı. Rusya'nın, yılbaşından bu yana Avrupa'ya çıkarma yapan Washington'a öfkesi giderek kabarmaktaydı. ABD, Soğuk Savaş'tan bu yana ilk kez Rusya sınırına bu çapta yığınak yapmaktaydı. Polonya'dan sonra Romanya'ya da askerlerini konuşlandırması Rusya'yı telaşlandırmıştı. ABD askerleri ve tankları, Romanya'nın Karadeniz kıyısındaki Mihail Kogalniceanu Hava Üssü'ne taşınmaktaydı. Reuters haber ajansı, vagonlara yüklenmiş onlarca M1 Abrams ABD tankı ve askerlerin ilk fotoğraflarını yayımlamıştı. 80'den fazla tank ve zırhlı araç ile yaklaşık 4 bin ABD askeri, Ocak ayının ortasından bu yana Avrupa'daydı. Avrupa'ya yığılan ABD silahı 2 bin 800'ü aşmıştı. Bu rakam içinde 87 Abrams M1A1 tank, yüzlerce zırhlı araç, 20 Paladin kundak motorlu obüs, 136 Bradley savaş aracı da vardı.

Rusya ise ABD'nin bu hamlesine öfkeli yaklaşmaktaydı. Rusya Dışişleri Bakan Yardımcısı Aleksey Meşkov, yaptığı açıklamada Moskova'nın gelişmeleri yakından izlediğini belirterek "Bu yayılma tabii ki bizim için tehdit oluşturmaktadır. Yığınakların bununla son bulamayacağı da anlaşılmaktadır. Ancak Rusya kendi haklarını korumaya kararlıdır" şeklinde çıkmışlardı. Bu arada PYD'nin Rusya Temsilcisi Abdüsselam Ali, aralarında PYD'nin de bulunduğu Kürt parti ve kurumların 15 Şubat'ta Rusya'nın başkenti

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

Moskova'da bir 'Kürt konferansı' düzenleyeceğini açıklamıştı. Rus haber ajansı Sputnik'e konuşan Abdusselam Ali, konferansın "*Kürtler arasındaki siyasi birliği güçlendirmek ve ortak bir politika belirlemek amacıyla düzenleneceğini*" vurgulamıştı.

PKK'ın Suriye kolu PYD temsilcisi:

"Bu konferansı ortak hazırlıyoruz. Biz PYD ve Demokratik Özerklik Yönetimi ile Rusya Kürt Otonomisi konferansı birlikte organize ediyoruz. Bu konferans hazırlıklarına başlamadan Rusya yetkililerine bir Kürt konferansı yapmak istediğimizi söyledik. Rusya Dışişleri Bakanlığı'ndan da yetkilileri konferansa davet ettik. Belki onlar da konferansa katılırlar." diyerek şeytani amaçlarını açığa vurmuşlardı. Konferansın zamanlaması da kafaları karıştırmıştı. 15 Şubat'ta, yani aynı gün, Türkiye, Rusya ve İran'dan yetkililer Astana'da bir araya toplanacaktı.

Asıl şu nokta üzerinde yoğunlaşmalıydı: Suriye'nin kuzeyinde, Türkiye'nin hemen güney sınırı içerisinde bir ÖZERK KÜRDİSTAN kurulmasına; hem ABD, hem İsrail, hem AB, hem de Rusya taraftardı. Yani bütün tuzak Türkiye'nin başına sarılmaktaydı.

Türkiye'yi neye razı etmeye çalışıyorlardı?

Suriye, Irak, Yemen, Libya, Filistin... "**Büyük Ortadoğu**" da yangın vardı. NATO, Amerika, AB itibar kaybediyordu. Türkiye, Rusya, İran ve İslam dünyasında yeni bloklaşmalar yaşanmaktaydı. Türkiye ise dünya güç savaşının tam odağında bulunmaktaydı. İngiliz Başbakan Theresa May, Alman Başbakan Merkel, CIA Başkanı Pompeo ve son olarak da BM Genel Sekreteri Antonio Guterres Ankara'nın kapısını aşındırmaktaydı. Bütün bunlar aynen 2. Dünya Savaşı öncesi Türkiye'ye yapılan "ziyaretler"i hatırlatmıştı. Önce dünya siyasetinde İngiliz derin devleti etkisiyle anılan, Brexit ile AB'den çıkan, İngiltere'nin yeni başbakanı Theresa May, ABD Başkanı Donald Trump'la görüşmesinin hemen ardından 28 Ocak'ta Ankara'ya adeta koşar adım gelmesiyle yoğun bir trafik başlamıştı. May, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından Külliye'de ağırlandı, bu görüşmenin içeriği toplumdan saklanmıştı. Ardından 2 Şubat'ta dünya siyasetine karşı hantal yapısıyla giderek etkisizleşen AB ve AB içinde de göçmen politikasıyla zor zamanlar yaşayan Almanya Şansölyesi Angele Merkel, Türkiye'ye yollanmıştı. 15 Temmuz NATO/FETÖ darbesini yaşayan Türkiye'de TBMM'deki bombalanan bölümleri ziyaret eden Batılı tek lider de Merkel olmuşlardı.

Trump ve CIA Başkanı Pompeo neyin hazırlığındaydı?

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

Merkel'den sonra ise ABD Başkanı Donald Trump'tan gece yarısı Cumhurbaşkanı Erdoğan'a gelen telefon anlamlıydı. Hemen ardından ise CIA Başkanı Mark Pompeo, Ankara'da başta MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Başbakan Binali Yıldırım ve Cumhurbaşkanı Erdoğan ile görüşüp ayrılmıştı. **BM Genel Sekreteri Antonio Guterres de, Türkiye'ye iki günlüğüne gelmiş, devletin zirvesiyle görüşüp ayrılmıştı.** Guterres'in Türkiye'den sonra Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Umman, Katar ve Mısır'da ziyaretlerde bulunacak olması ve Almanya'nın Bonn kentine geçerek G-20 bakanlar toplantısına ve ardından da Münih'te yapılacak Güvenlik Konferansı'na katılacak olması ise dikkatlerden kaçmamıştı.

Batı Türkiye'ye, Türkiye ise İsrail'e koşmaktaydı!?

Batı'dan Türkiye'ye bu ziyaretler yapılırken Türkiye'den yapılan bir ziyaret ise kafa karıştırıcıydı. Türkiye Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, İsrail'in İHH öncülüğündeki Mavi Marmara yardım gemisini basıp 10 vatandaşımızı şehit etmesinden sonra bakan düzeyinde Tel Aviv'i ziyaret eden ilk bakan olma şerefini kazanacaktı. Bütün bunlar bize 2. Dünya Savaşı öncesini hatırlatmıştı. Türkiye'ye yönelen bu küresel ziyaret akını, tarihte Türkiye'yi 2. Dünya Savaşı'na katılmaya ikna etmek için Batıdan Ankara'ya yapılan ziyaretleri andırmaktaydı. Türkiye, bütün baskılara rağmen 2. Dünya Savaşı'na aktif olarak girmeyip, son anda Batı bloğunun yanında yer almıştı.

CIA'nın ilk durağı niye Ankara'ydı?

Trump'ın göreve getirdiği CIA Başkanı Mike Pompeo ilk yurtdışı ziyaretini Türkiye'ye yapmıştı. Yeni CIA Başkanının ilk ziyaretini Türkiye'ye yapması, işgalci ABD'nin kanlı elini Ortadoğu'dan çekmeyeceği gerçeğini bir kez daha vurgulama anlamı da taşımaktaydı. Kritik ziyarette gündemde Suriye ve terörle mücadele, PYD ve FETÖ konuları vardı. Pompeo, Cumhurbaşkanı Erdoğan'la da buluşmuşlardı. CIA Başkanı Mike Pompeo'nun Ankara'yı ziyaret kararı, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'la ABD Başkanı Donald Trump'ın telefon görüşmesinde alınmıştı. Böylece Pompeo bu koltuğa oturduktan sonra ilk yurtdışı gezisini Türkiye'ye yapmıştı. Mike Pompeo'nin Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'la görüşmesinde ise El Bab ve Rakka operasyonları masaya yatırılmıştı. Erdoğan-Trump görüşmesinde iki liderin bu operasyonlarda "ortak hareket etme" kararı aldıkları vurgulanmıştı. Ziyarette sadece Suriye değil, Fetullahçı Terör Örgütü ile mücadele başlığının da ele alındığı yansımıştı. Ankara'ya yapılan sürpriz "ziyaret" yalnızca bir gün önce duyurulurken, CIA'nın resmi internet sitesinde bu ziyaretle ilgili herhangi bir haber ya da duyuru yapılmaması da önemli bir ayrıntıydı.

CIA Başkanı Pompeo kim olmaktadır?

ABD Başkanı Donald Trump'ın Amerikan Merkezi İstihbarat Teşkilatı CIA başkanlığına aday gösterdiği Cumhuriyetçi Kansas milletvekili Yahudi kökenli Mike Pompeo ABD Senatosu'nun onayıyla CIA'in yeni patronu yapılmıştı. Temsilciler Meclisi'nde üç dönem Cumhuriyetçi Parti'den Kansas milletvekili vekili olarak görev yapan ve aynı zamanda İstihbarat Komitesi üyesi olan Pompeo, Washington'da İran karşıtı söylemleriyle tanınmıştı. Pompeo, Libya'nın Bingazi kentindeki ABD Konsolosluğu'na 2012 yılında düzenlenen saldırıya ilişkin soruşturma sırasında aldığı görevle Demokrat Parti'nin başkan adayı Hillary Clinton'a yönelik sert eleştirilerinden sonra partisinde yükselmeye başlamıştı. İran ile varılan nükleer anlaşmaya şiddetle karşı çıkan Pompeo, basına sızdırdığı belgelerle ABD Ulusal Güvenlik Ajansı NSA'nın bazı dinleme faaliyetlerini ortaya çıkaran kurumun eski sistem analisti Edward Snowden'ın "vatan haini" olduğunu ve idam edilmesi gerektiğini savunmaktaydı.

Trump "din savaşını" mı başlatacak?

İslâm düşmanlığına bağlı ırkçı söylemleriyle başa geçen ABD Başkanı Trump'ın, ülkesini "ayakta tutabilmek" için "din savaşı"na ihtiyacı olduğu yorumları yapılmaktaydı. 20 Ocak'tan bu yana aldığı kararlar da bu görüşü desteklerken, Trump'ın ihtiyaç duyduğu yeni savaşta öldüren tarafın sadece "Hıristiyan ve beyaz erkek" olmayacağı, asıl şeytanlıkta Müslümanları birbiriyle savaştıracığı anlaşılmaktaydı. İsrail basınında yer alan bir makalede, Trump'ın 'din savaşı'na ihtiyacı olduğu ifadeleri dikkati çekerken, yeni yönetimin bunun için kullanacağı silahlar da sıralanmıştı. İslâm düşmanı Trump'ın başkanlığa gelmesinin ardından dünya gündemi ABD'nin yeni vizyonuna ve dış politikasına odaklanmıştı. 20 Ocak'tan bu yana aldığı kararlarla uluslararası toplumda geniş yankı uyandıran Trump'a ilişkin çarpıcı analizler ve dikkat çekici görüşler yazılmaktaydı. İsrail gazetesi Haaretz'de "*Trump'ın kutsal savaşa ihtiyacı var*" başlığıyla yayınlanan makalede ilginç ifadeler yer almıştı:

"Trump yönetiminin akılalmaz korkutucu uygulamaları Amerika'yı dünyadan koparacaktır. Trump yönetiminin bunu gerçekleştirmek için bir planı vardır. Korkunç planın amacı, Trump'ın güç sınırlarını genişletmek, kendisine destek veren tabanı kışkırtarak harekete geçirmek, ırkçılığı körüklemek, İslâm düşmanlığını kullanmaktır. Ve nihai adım ise -eğer çok ihtiyaç duyarsa- antisemitizmi kullanmaktan da kaçınmayacaktır. Çünkü tüm bunları üzerine atabileceği bir günah keçisine ihtiyacı vardır."

Bu sözler, Trump'ı kullanan Siyonist odakların sinsi ve tehlikeli niyetlerini de açığa vurmaktaydı.

Trump'ın danışmanları MOSSAD'la gizlice buluşmuşlardı.

Siyonizm'e sadakatini her vesileyle tekrar tekrar vurgulayan ABD Başkanı Donald Trump'ın danışmanlarının MOSSAD Başkanı Yossi Kohen ile gizlice görüştüğü ortaya çıkmıştı. İsrail İstihbarat Servisi MOSSAD Başkanı Yossi Kohen'in, ABD Başkanı Donald Trump'ın üst düzey danışmanları ile ABD'nin başkenti Washington'da gizlice görüştüğü anlaşılmıştı. İsrail'in Haaretz gazetesinin haberine göre, Kohen ile Trump'ın üst düzey danışmanları arasında Washington'da gizlice gerçekleşen görüşmede İsrail Ulusal Güvenlik Danışmanı Yaakov Negel de yer alırken, söz konusu görüşmede Tel Aviv ile yeni ABD yönetimi arasında siyasi koordinasyonun devamlılığı ele alınmıştı. Temasın, Başkan Trump'ın görevi devralışının ikinci gününde gerçekleştirildiğine dikkat çekilen haberde, söz konusu görüşmede İsrail-Filistin sorununun yanı sıra İran ve Suriye'deki durumun da ele alındığı vurgulanmıştı. İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu'nun ofisinden de söz konusu gizli görüşmenin gerçekleştiği teyit edilirken, içeriğine dair bilgi aktarılmamıştı.

Trump, ABD'nin Gorbaçov'u mu, yoksa Putin'i mi olacaktı?

Trump'ın gelişi pek hayra alamet sayılmazdı. Kendi ülkesinde bile başlı başına bir kriz ve olay bir adam haline dönüşen çiçeği burnunda ABD yeni Başkanı Donald Trump anlaşılan o ki tüm dünya açısından bir gerginlik merkezi olacaktı. Diğer taraftan, burada Trump'ı tamamen günah keçisi yerine koyarak ona çok da fazla haksızlık yapmamak lazımdı. Trump, sadece ve sadece devraldığı koskoca bir enkazdan elinde olmayan bir "sihirli değnek" ile "Eski Amerika"yı yeniden inşa etme çabasıydı; aynen SSCB'nin dağılma sürecindeki Gorbaçov'un rolünü üzerine almıştı. Dolayısıyla, ekonomisi hapı yutmaya başlamış bir Amerika için Trump son çare olarak ortaya çıkarılmıştı. Peki, Trump üzerinden ABD'nin bu çıkışı yakalayabilme imkânı var mıydı? Kesinlikle ama kesinlikle hayır! Çünkü ABD'nin içinde bulunduğu kriz; her şeyden önce konjonktürel değil, yapısal bir krizdi, çok ama çok daha derin-geniş bir kırılmaydı.

ABD, kendisinin yol açtığı uluslararası sistem kriziyle yüzleşmeye başlamıştır. Dolayısıyla daha önce karşılaşmadığı, deneyim sahibi olmadığı bir buhranın içinde kıvrılmaktaydı. Bu krizin nedeni her ne kadar "ötekiler"e bağlansa da, ABD açısından artık "iç sistem sorunu" "uluslararası sistem sorunu"nun bir kaç adım önüne geçmiş durumdaydı. İçeride, başta Beyaz Saray ve çevresi olmak üzere başlayan ve her geçen gün yayılma eğilimi gösteren protestolar/şiddet olayları bunun en temel göstergesi sayılmaktaydı. ABD'li Siyonist sermaye

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

şirketlerinin çıkarları üzerine kurulu sistem/devlet anlayışı (ki bundan dolayı "Amerika Birleşik Şirketler Devleti" ifadesi çoğumuzun malumudur), bu şirketlerin iflas etmeye başlamasıyla birlikte çöküş sürecine girmiş bulunmaktadır. Trump ile yapılmaya çalışılan, bu çöküşe ani bir fren yaptırmaktır" tespit ve tahlilleri önemli gerçekleri barındırmaktaydı.

Sn. Erdoğan'ın ve Yandaş Medya'nın bu "EVET" hırsı ve telaşı, acaba hangi kuşkların dışı vurulmasıydı?

Dünyada pek çok önemli seçimler öncesindeki havanın ve kamuoyu araştırmalarının, sandık sonuçlarını yansıtmadığının onlarca örneği vardı. Acaba Sn. Erdoğan'ın ve Yandaş Medyanın bu aşırı hırs ve telaşı bu kuşklarını mı yansıtmaktaydı? Referandumlarda partilerin tutumu kadar onlardan bağımsız kanaat önderlerinin tavırları da önemli ve etkili sayılmaktaydı. 2010 anayasa değişikliği referandumunda "Yetmez, ama Evet" diyenlerin sayısı azımsanacak kadardı belki; ama onların kerhen desteği sandığa en az 10 puan olarak yansımıştı. Halkımızın, CIA destekli FETÖ cemaatinin darbe girişimine verdiği o duyarlı ve tutarlı tavırlarını ve birlik-beraberlik manzaralarını istismara kalkışanlar da yanılmaktaydı. Çünkü asıl niyetlerinin referandum olduğu ve amaçlananın sistem değişikliği olduğu anlaşılmış ve 15 Temmuz'un kullanımı farklı düşüncelere de yol açmıştı.

Örneğin 1980'de Ronald Reagan'ın, 1992'de Bill Clinton'un sandıktan 'başkan' olarak çıktıkları seçimlerde ikisi de "favori aday" sayılmamıştı, karşılarındaki rakipler 4 yıldır ülkeyi yöneten başkanlar olduğu halde seçimi kazanmamışlardı. Görünen o ki her partiden sade vatandaşın, bu referandumun konusunu ve özellikle onu savunanların neyi savunduğunu anlamakta zorlanmaktadır. Zaten o sebeple Fehmi Koru, anayasa değişikliği paketi Meclis'ten geçip Cumhurbaşkanlığı makamı önünde gereğinden fazla bekletildiği günlerde, "Bu referandum yapılmazsa olmaz mı?" diye sormuş ve konunun rafa kaldırılması teklifinde bulunmuşlardı.

"Muhalefet, bu defa, iyi işleyebileceğini gördüğü bir konuya sahip ve hazır da görünüyor. Kendini anlatmakta, değişiklik teklifini savunmakta zorlanan bu kez iktidar partisi oluyor. Tersten girse de düz anlatmaya çalışsa da... Konuyu bu denli neden önemseydiğini aktarmakta zorlanıyor. Zaten halen tepe tepe kullanılan yetkiler için referanduma gidilmesi de... sandık sonucu ne olursa olsun iktidarın ve cumhurbaşkanının yerlerinde kalacak olması da... anlatmayı güçleştiriyor.

'Hayır' oyu kullanacakların teröristlerin ekmeğine yağ süreceği propagandasını; her

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

halükârda iktidarın çizgisini izlemeyi alışkanlık hale getirmiş kalemler ve yorumcular bile özümsemiş görünmüyor... Böylece terör örgütleri isimlerinin birbiri ardına sayılması bile... vatandaşı ülkenin içinde bulunduğu durumu düşünmeye sevk ediyor. Zira maalesef terörle terbiye edilmeye çalışılan bir ülke konumuna taşınmış bulunuyoruz ve terör eylemlerinde en yüksek kurbanı şu son dönemde veriyoruz..." diyen yazar, acaba;

• "Çok dikkatli olun, bu referandumu kaybetme riskiniz de vardır ve bütün tedbirler alınmalıdır" uyarısı mı yapmaktaydı.

• Yoksa, Amerika bağlantılı derin odakların rahatsızlığını hatırlatıp, muhataplarını hizaya sokmaya mı çalışmaktaydı?

% 10 kararsız vardı!

Referandum sonuçlarına ilişkin Andy-Ar şirketinin sahibi Adil Gür, Milliyet'teki köşesinde dikkat çeken bir yazı kaleme almıştı. 1 Kasım genel seçimlerini bilerek büyük sükse yapan Adil Gür, evet ve hayır oylarının birbirine yakın olduğunu vurgulayarak, *sonucu yüzde 10'luk kararsız kesimin belirleyeceğini* hatırlatmıştı. "Referandumun kaderini belirleyecek 5 milyon seçmen!" başlıklı köşesinde bu konuyu ele alan Adil Gür, şu kanaatlerini paylaşmıştı:

"Bugüne kadar yapılan kamuoyu araştırmalarına baktığımızda, araştırmaların hata sınırları içerisinde "Evet ve Hayır" oylarının birbirine yakın olduğunu görüyoruz. Parti aidiyeti ile kesin kararını vermiş olan, Evet veya Hayır oyu kullanacak vatandaşları kampanyalar pek etkilemeyecek. Ancak, referandumun kaderini belirleyecek yüzde 10 gibi gerçekten kararsız bir seçmen kitlesi var.

Yapılan

bütün kamuoyu araştırmalarında, kararsızım diyen yüzde 15 - yüzde 20 civarında bir seçmen grubunun olduğunu görüyoruz"

Erdoğan sonrası karanlıktı!

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

"Cumhurbaşkanı Erdoğan 'Cumhurbaşkanlığı sistemini' açıklarken tam da 'bizim korktuğumuz, endişe ettiğimiz noktaya' parmak basıyor ve diyor ki: "Cumhurbaşkanlığı sisteminin ne rejimle ne tek adamlık sistemiyle ne şahsilekle bir ilgisi var. Tayyip Erdoğan baki değil fanidir. Benim 16 Nisan'a kadar çıkacağıma dair bir garanti mi var? Millet ne derse o olacak. Allah ne derse o olacak."

Evet, bizim de endişe kaynağımız "Erdoğan sonrası" ne olacağı konusudur! Zira iktidarın her şeyi "Erdoğan faktörüne" dayalı olarak planlandığını görüyoruz. Ama Erdoğan faktörünün "ağırlığı ortadan kalkınca" AKP tek başına iktidar olabilir mi? Ya da Cumhurbaşkanlığı'nı AKP'den herhangi bir kişinin kazanacağını garanti var mı?" soruları haklıydı.

Bu kadar aldanan ve aldatılan kafalara, bu kadar yetki tanımak nasıl bir akıl ve vicdandı?

"Cemaatin ileri gelenleri, mensupları bugüne kadar ne getirdiler de bunu geri gönderdim, yapabileceğim ne varsa yaptım, rabbim şahittir, ne istediniz de alamadınız" diyen hangi kahramandı?

**AKP iktidara gelir gelmez "yurtdışındaki cemaat okullarını destekleyeceksiniz, ziyaret edeceksiniz, elçiliklerdeki resmi törenlere davet edeceksiniz" d
iye genelge yayınlayan
Abdullah Gül hangi takımdandı?**

**İktidara gelir gelmez 23 Nisan'a alternatif olarak FETO'nun Türkçe olimpiyatlarını kutlamaya başlayan, hatta ilk olimpiyatı kendi himayesinde yaptırarak, "Milyonlarca insan şu anda gözyaşı dökerek bizi izliyor, bunların arasında birisi var ki, gurbette tek başına hüznle bizi seyrediyor, televizyon başında bizi izleyen o güzel insana teşekkür borcum var" diyen
Bülent Arınç hangi iktidarın Bakanıydı?**

"Türkçe sevgi dilidir, barış dilidir, Yunus'un dilidir, Mevlana'nın dilidir, aç herkese sineni aç, onun gibi ilaç diyen Fetullah Gülen Hocaefendinin dilidir" diyen Binali Yıldırım'ın aklı hangi havalardaydı?

Cemaatin hedefleriyle Türkiye'nin hedeflerinin "tamamen örtüştüğünü" söyleyen Ahmet

Yazar Osman ERAYDIN
31 Mart 2017

Davutođlu kimin adamıydı?

“Neymiş, Cemaat devleti ele geçirmiş, devlete sızmış filan, bunlar kargaları bile güldüren uydurmalarıdır” diyen AKP'nin bakanı Hüseyin Çelik, AKP'nin kurucularındandı!? sorularının muhataplarını değil de, bunları hatırlatanları hedef almak nasıl bir mantık marazıydı?

Çelişkili bir Anayasa Değişiklik Teklifi'yle, çetrefilli bir sürece doğru yol alınmaktaydı!?

Bu teklif, Türkiye'nin hükümet sistemini değiştirmeyi hedeflemekte ve bu bağlamda Bakanlar Kurulu'nu kaldırarak "yürütme yetkisi"ni Cumhurbaşkanına vermeyi amaçlamaktadır. Buna uygun olarak da, KHK yerine Cumhurbaşkanı Kararnamesi'nin geçmesini düzenlemiş durumdadır. Ancak bunu yaparken Cumhurbaşkanı Kararnamesi (CBK) için TBMM'den yetki alınması ve çıkarılacak Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin TBMM tarafından onaylanması şartını ortadan kaldırmaktadır. Dolayısıyla teklif, CBK adı altında CB'na, yani yürütme organına "asli düzenleme yetkisi" yani "yasama yetkisi" vermiş olmaktadır. Bu o kadar belirgindir ki, belirli sınırlara bağlı kalmak şartıyla her konuda ve her zaman, yasama organının onayına da bağlı olmaksızın CBK çıkarılacaktır. Böylece CBK çıkarma yetkisi aynen yasama yetkisi gibi "asli ve genel düzenleme yetkisi" olarak hazırlanmıştır. Bu durumda, Anayasa'nın 7. Maddesi değiştirilmesi istenen maddelerden olmadığı için, Teklif'in kanunlaşması halinde Anayasanın 7. maddesi ile 104. Maddesi CBK çıkarma yetkisi arasında bir "çatışma", daha doğrusu 104. Madde hükmünün 7. maddeye aykırılığı sorunu ortaya çıkacaktır. Yürütme organına yasama yetkisi vermenin, "kuvvetler ayrılığı" getirmek isterken "kuvvetler birliği"ne yönelmek gibi bir garabet oluşacaktır.

Yani referanduma sunulacak bu teklif, kendi içinde çelişkiler taşımaktadır. Teklif yasalastığı takdirde Anayasa'nın belirli maddeleri birbiriyle çelişkili hale gelmiş olacaktır. Teklif, salt bu nedenle Anayasa'yı tezatlı ve tutarsız bir kurallar yığına dönüştüreceği için, Türkiye Cumhuriyeti'nin hukuk devleti olma niteliği ile bağdaşmamaktadır. Bu anlamda "Anayasa'ya aykırı bir anayasa değişikliği teklifi" ile karşı karşıya bulunduğumuz açıktır. Buna, yasama yetkisi verilen tek kişilik yürütme organına (Cumhurbaşkanına) "cezai" olan dışında hiçbir sorumluluk yüklenmemesi ve bu organın hiçbir etkin denetim mekanizmasıyla dengelenmemesi de eklendiğinde, ortaya "demokratik hukuk devleti" olarak nitelemenin imkânsız olduğu bir iktidar ve yönetim tarzı çıkacaktır" uyarlarına kulak asılmazsa, Türkiye karanlık ve karmaşık bir sürece sokulacaktır.

Yazar Osman ERAYDIN

31 Mart 2017

[1] doganbekin@milligazete.com.tr

[2] Bak. Ahmet Takan, 9 Şubat 2017, YeniÇağ